

PONĘDZIĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg ponędzi. ◇ [*praet 3 sg m* ponędził. ◇ *3 pl m pers* ponędzili.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Udręczyć, zgnębić (zwykle: *wielu*); *affligere Vulg* [*kogo, co*]: [Házáel tedy Kroi Syriyfki ponędził fyny Íráelkie po wlfyfthkie dni Ioácházá Krolá *Leop 4.Reg 13/22 (Linde)*; O iáko była w ten czas R.P. vtrapiona w Polfzce/ przez wewnętrzne walki! bo czego Tátárowie nie fpuftofzyli/ to fwoi do ofátká pokázili y ponędzili vbógi lud. *BielKron 1597 173 (Linde)*.]

W przeciwstawieniu: »ponędzić ... pomoc powstać, dodać ratunku«: [*król Zygmunt III*] Nieznośną lichwę z gránic fwych wypędzi: A iefli kogo niezczéście ponędzi/ Pomoże powftác/ y doda rátunku *GrochKal 17*.

Synonimy: *potraścić, udręczyć*.

Formacje współrdzenne cf NĘDZIĆ.

Cf **PONĘDZONY**